บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ทราบกันดีว่าปัจจุบันนั้นการค้าของโลกอยู่ในยุคไร้พรมแดน มีการติดต่อค้าขายกันระหว่างประเทศมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการคมนาคมทำให้การเดินทางจากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่งในโลกนี้เป็นไปได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และการขนส่งสินค้าจากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่งของโลกก็เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว ประกอบกับเทคโนโลยีการสื่อสารที่ก้าวไกล ทำให้เราสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ทุกจุดบนพื้นโลก ข่าวสารทุกจุดบนโลกนี้สามารถส่งถึงกันอย่างรวดเร็ว และด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ปัจจุบันการค้าระหว่างประเทศทวีความสำคัญขึ้นทุกวัน สังเกตได้จากนโยบายทางเศรษฐกิจของแทบทุกประเทศที่มุ่งเน้นจะเปิดการค้ากับประเทศคู่ค้าต่างๆ ให้มากที่สุด และนอกจากนี้ประเทศต่างๆก็มีการเจรจาเพื่อทำเขตการค้าเสรีกันมากขึ้น ประเทศไทยก็เช่นเดียวกันที่พึ่งพาภาคการส่งออกเป็นอย่างมาก และได้มีการสนับสนุนและกระตุ้นให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศอย่างมากเช่นกัน สังเกตได้จากนโยบายของรัฐทุกยุคทุกสมัย เช่นการตั้ง Board Of Investment หรือ BOI การจัดพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ เป็นต้น ซึ่งแน่นอนว่าเมื่อประเทศมีความเกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุนระหว่างประเทศอย่างมาก จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะให้ความสำคัญกับค่าเงินหรืออัตราการแลกเปลี่ยนของประเทศไทย เนื่องจากค่าเงินที่อ่อนค่าหรือแข็งค่านั้น ส่งผลโดยตรงต่อการแข่งขันโดยจะทำให้ราคาสินค้าไทยในสกุลเงินต่างประเทศเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ ถ้าค่าเงินบาทอ่อนลงจะทำให้สินค้าส่งออกมีมูลค่าถูกลงในต่างประเทศ ซึ่งทำสามารถส่งออกได้มากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็ทำให้การนำเข้าสินค้าหรือทุนจากต่างประเทศมีต้นทุนที่สูงขึ้นเช่นกัน ในทางกลับกันการที่ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นก็จะทำให้สินค้าส่งออกมีมูลค่าสูงขึ้น ซึ่งทำให้ส่งออกได้น้อยลง แต่ก็จะทำให้ต้นทุนการนำเข้าสินค้าหรือทุนต่ำลงเช่นกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 1.1 ค่าเงินบาทเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ

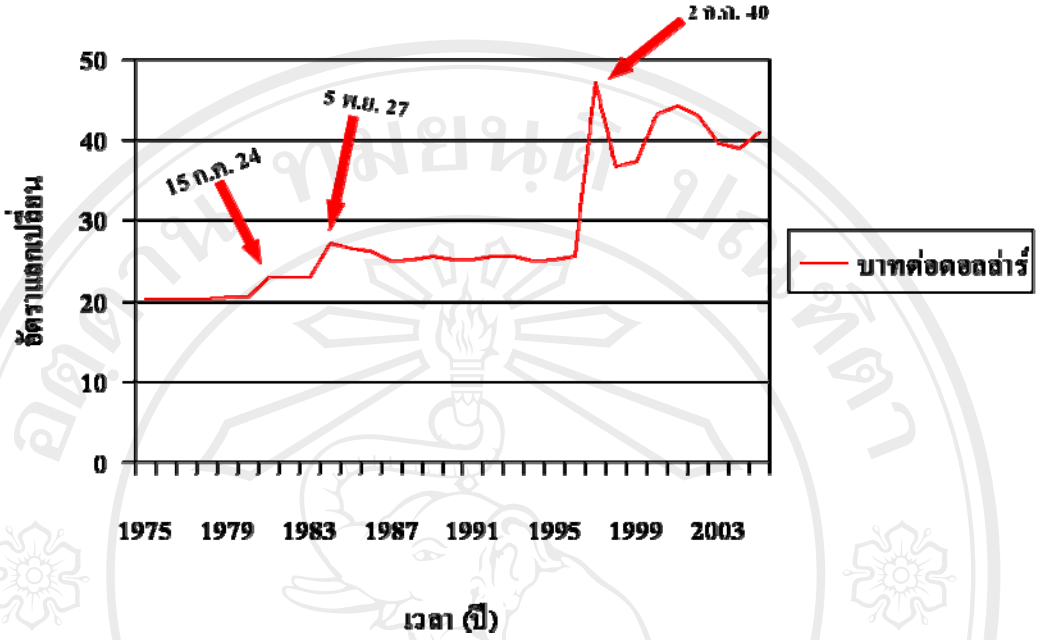

ที่มา : กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF)

จากรูปที่1.1 แสดงให้เห็นว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมาของประเทศไทยนั้นมีการลดค่าเงินบาทสามครั้งด้วยกัน โดยในช่วงแรกนั้น ค่าเงินบาทถูกกำหนดไว้ที่ 20 บาทต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อมาในสมัยรัฐบาล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้ประกาศลดค่าเงินบาทลงเหลือ 23 บาทต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐในวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2524 โดยสาเหตุของการลดค่าเงินครั้งนี้มาจากปัญหาการขาดดุลการชำระเงินอย่างหนักของไทย หลังจากนั้นในวันที่ 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2527 รัฐบาลได้เปลี่ยนระบบอัตราแลกเปลี่ยนไปเป็นแบบตะกร้าเงิน (Basket of Currencies) แทนการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนคงที่ โดยรัฐบาลได้ประกาศอัตราแลกเปลี่ยนกลางไว้ที่ 27 บาทต่อ 1ดอลลาร์สหรัฐ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 1.2 การเคลื่อนไหวของค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ หลังจากลอยตัวค่าเงินบาท

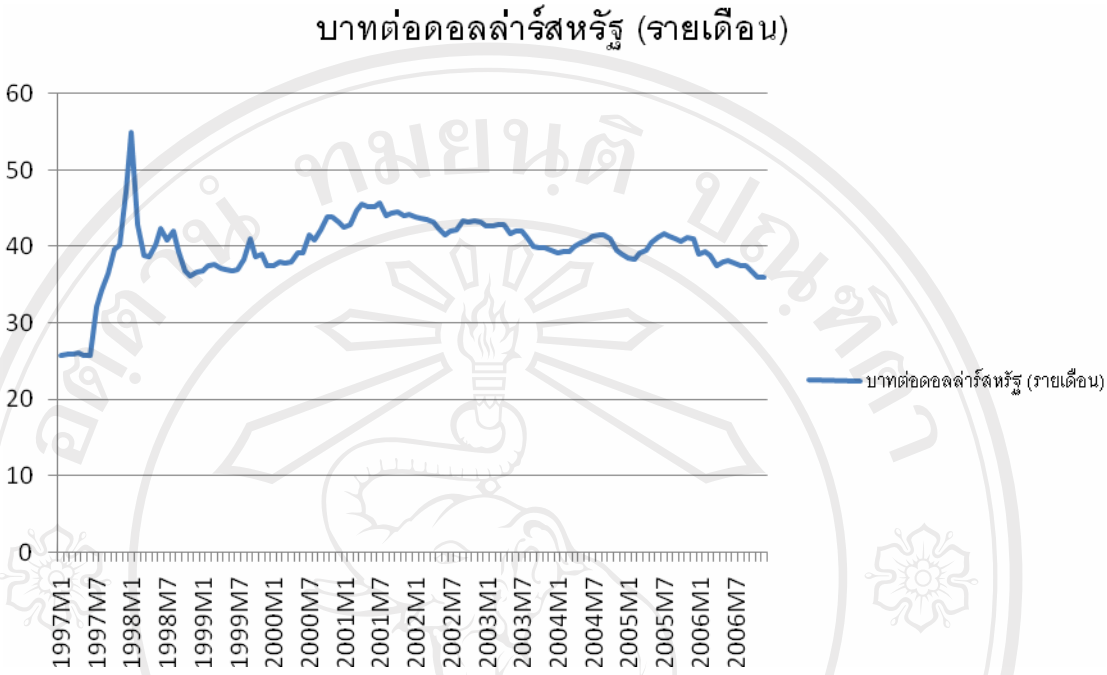

ที่มา : กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF)

การเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนครั้งล่าสุดเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ซึ่งประเทศไทยได้เปลี่ยนมาใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัวภายใต้การจัดการ (Managed Float) เนื่องจากทนต่อแรงโจมตีค่าเงินบาทไม่ไหว อีกทั้งเงินทุนสำรองระหว่างประเทศก็เหลือน้อย หลังจากการลอยตัวค่าเงินบาทแล้วนั้น ส่งผลให้ค่าเงินบาทมีการปรับตัวอย่างรุนแรง โดยเงินบาทมีการอ่อนค่าอยู่ระดับต่ำสุดถึง 57 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2541 ดังแสดงในรูปที่ 1.2 โดยค่าเงินบาทอ่อนลงกว่า ร้อยละ 50 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนจะมีการใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว จากการอ่อนค่าลงอย่างมากของเงินบาททำให้ระบบเศรษฐกิจไทยเสียหายอย่างมาก มีหลายบริษัทถึงกับล้มละลาย หลายบริษัทต้องขายให้กับกิจการต่างชาติ เนื่องจากการที่ค่าเงินบาทอ่อนค่าอย่างมากทำให้หนี้ต่างประเทศของบริษัทเหล่านั้นซึ่งกู้ยืมมาเป็นเงินดอลลาร์สหรัฐมีมูลค่าสูงขึ้นอย่างมาก ทำให้หนี้มากขึ้นจนไม่สามารถใช้คืนได้กลายเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์หรือ Non Performing Loan: NPL

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 1.3 อัตราแลกเปลี่ยนของประเทศต่างๆเมื่อเทียบกับหน่วย SDR ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

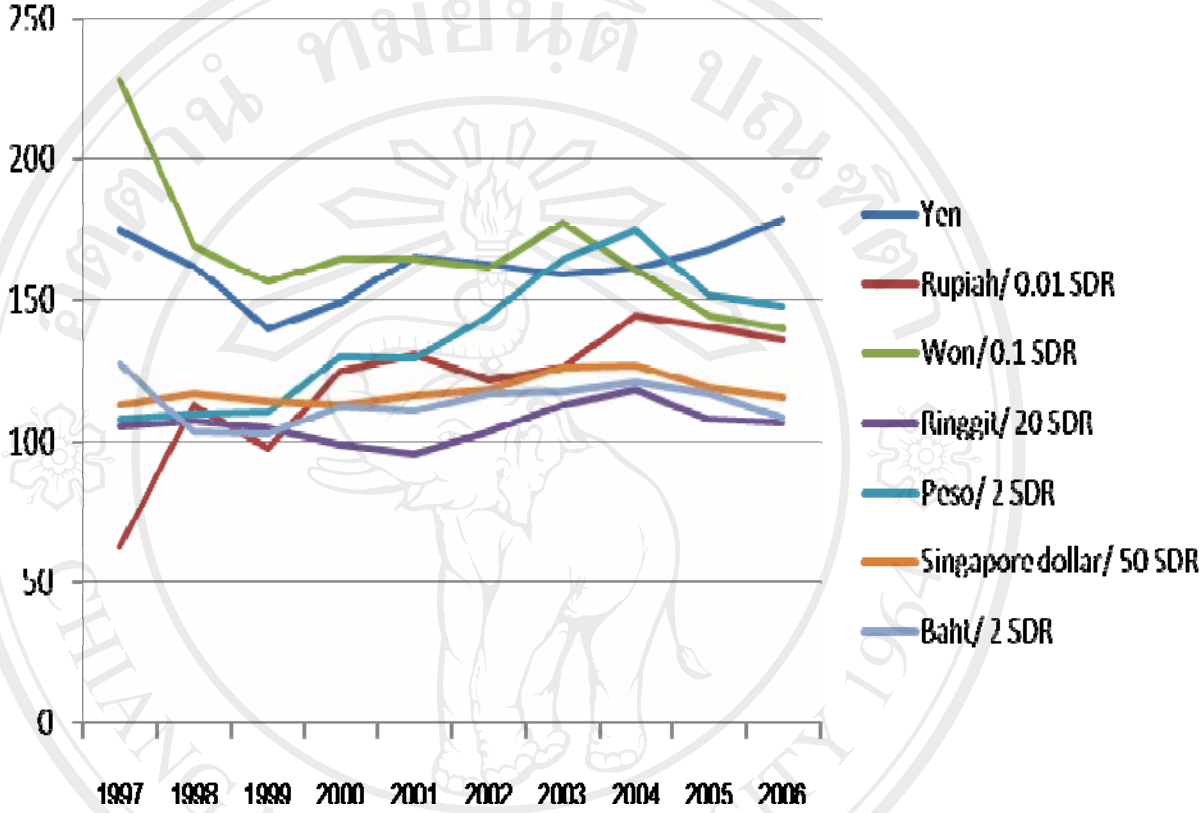

ที่มา : กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 1.4 ความคลาดเคลื่อน (residual) ของอัตราแลกเปลี่ยนประเทศต่างๆ

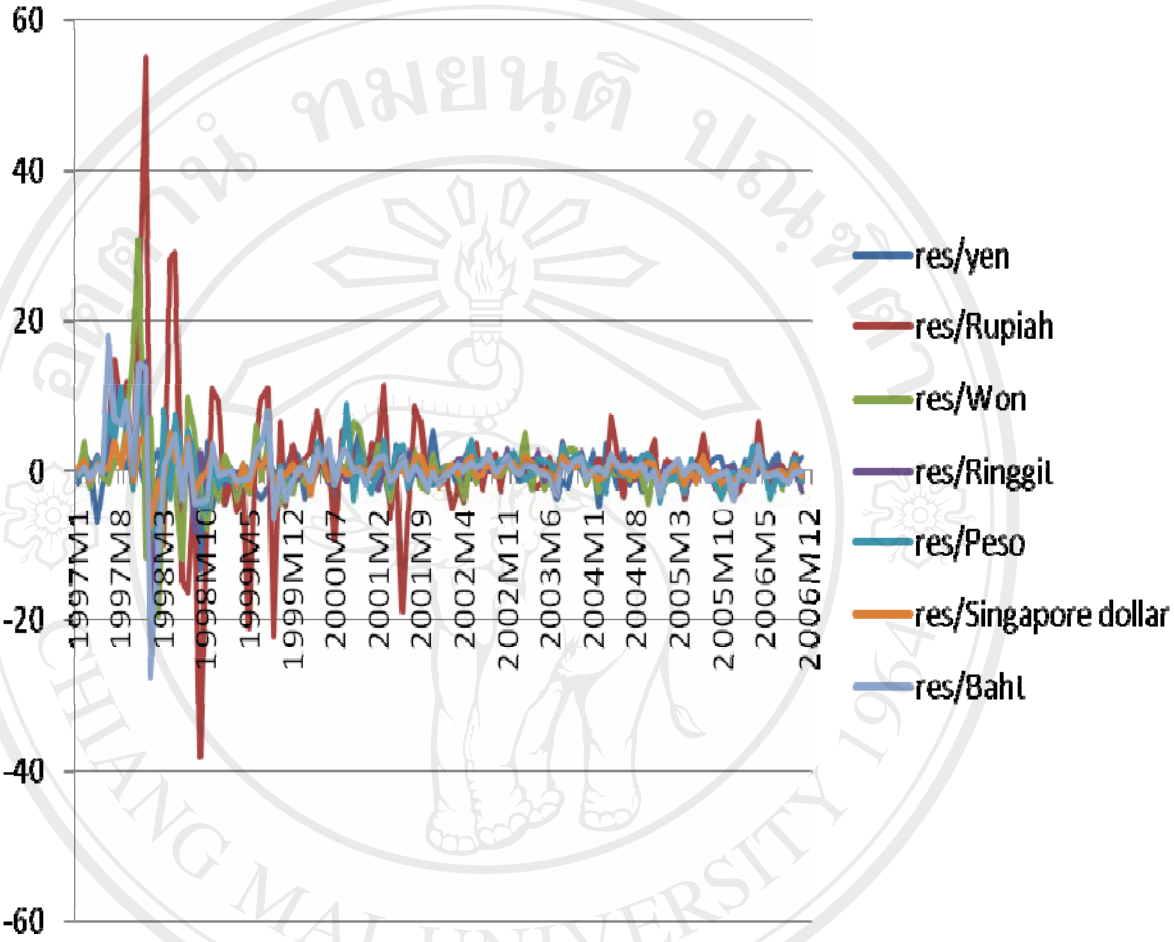

ที่มา : กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 1.5 มูลค่าสินค้าส่งออกของประเทศไทย

(หน่วย: ล้านบาท)

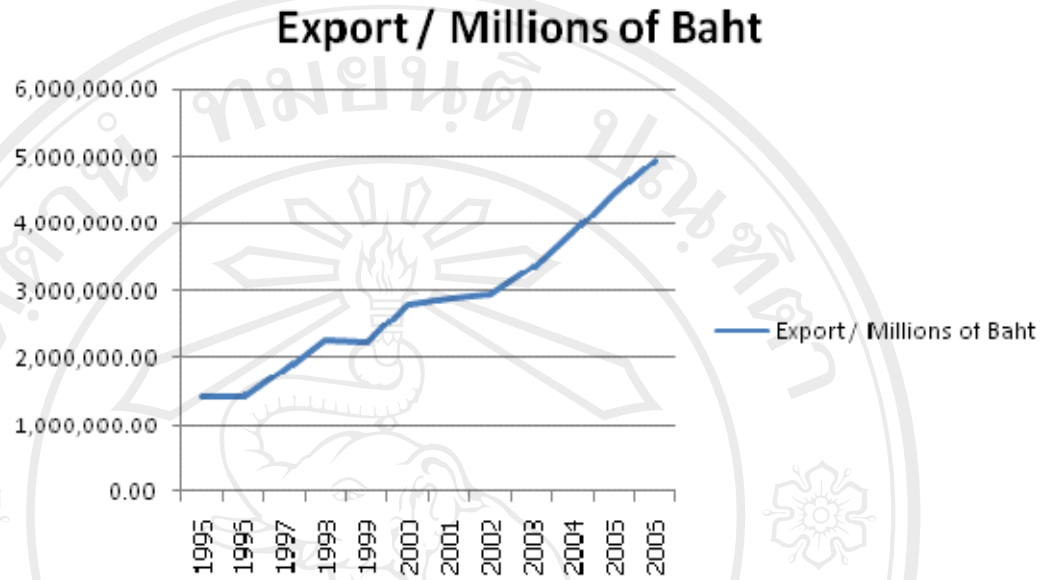

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

อย่างไรก็ดีการอ่อนค่าของเงินบาทครั้งนี้ทำให้ประเทศไทยสามารถส่งออกได้มากขึ้น ดังข้อมูลที่แสดงในรูปที่ 1.3 กิจการไทยสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้มากขึ้นเพราะค่าเงินที่ต่ำลง ทำให้ราคาสินค้าจากประเทศไทยถูกลงอย่างมาก อีกทั้งยังทำให้ภาคการท่องเที่ยวดีขึ้นมีนักท่องเที่ยวต่างชาติหันมาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น เพราะค่าเงินบาทที่ต่ำลง ทำให้ต้นทุนการเดินทางและการใช้จ่ายท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติลดลง ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ส่งผลให้ดุลการชำระเงินของประเทศไทยเกินดุลเป็นครั้งแรก

จากการที่ในปัจจุบันประเทศไทยได้หันมาใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัวภายใต้การจัดการ ทำให้ค่าเงินบาทถูกกำหนดโดยอุปสงค์อุปทานของตลาดโดยตรงทำให้ค่าเงินบาทสามารถปรับตัวขึ้นลงได้ โดยจะมีทางการเข้ามาดูแลเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งการปรับตัวของค่าเงินบาทนั้นนอกจากจะถูกกำหนดโดยตลาดแล้ว ตัวแปรอื่นๆก็อาจส่งผลและมีอิทธิพลต่อค่าเงินบาทเช่นกัน ซึ่งถ้าทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อค่าเงินก็จะทำให้สามารถควบคุมและพยากรณ์ค่าเงินได้ง่ายขึ้น ซึ่งจะทำให้การค้าระหว่างประเทศของไทยมีเสถียรภาพมากขึ้น สิ่งเหล่านี้จึงเป็นที่มาของการศึกษาเล่มนี้ ที่จะมุ่งเน้นศึกษาถึงปัจจัยต่างๆที่จะมีผลต่อความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ได้แก่ ความผันผวนของอัตราเงินเฟ้อ ความผันผวนของอัตราดอกเบี้ย ความผันผวนของอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ และความผันผวนของอุปทานการถือเงิน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 1.6 ปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่มาลงทุนในประเทศไทย

(หน่วย: ล้านบาท)

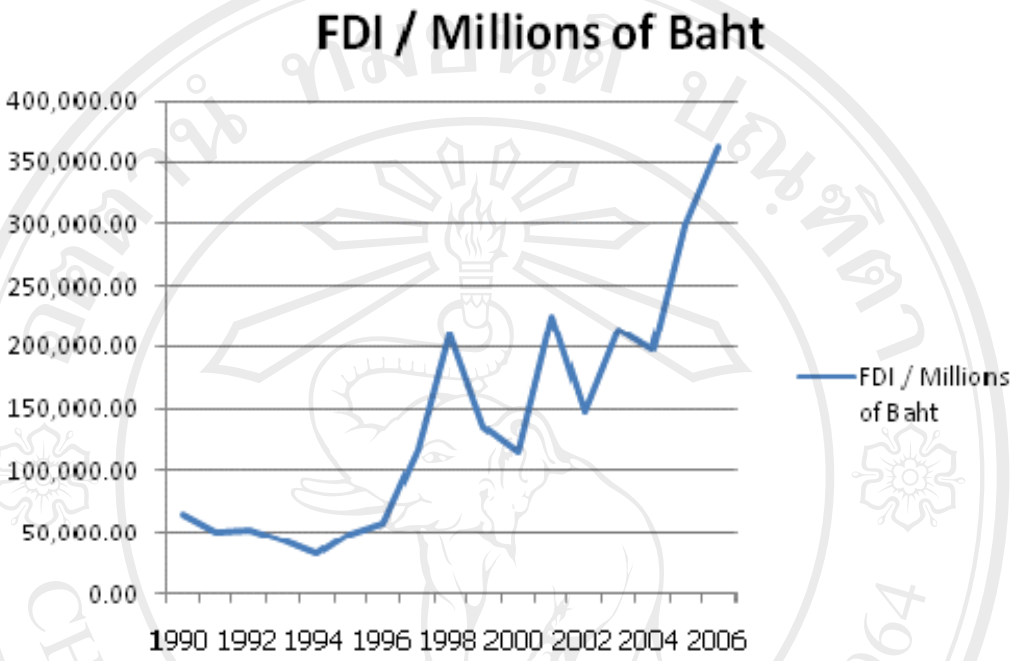

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 1.7 ปริมาณเงินลงทุนในหลักทรัพย์ที่มาลงทุนในประเทศไทย

(หน่วย: ล้านบาท)

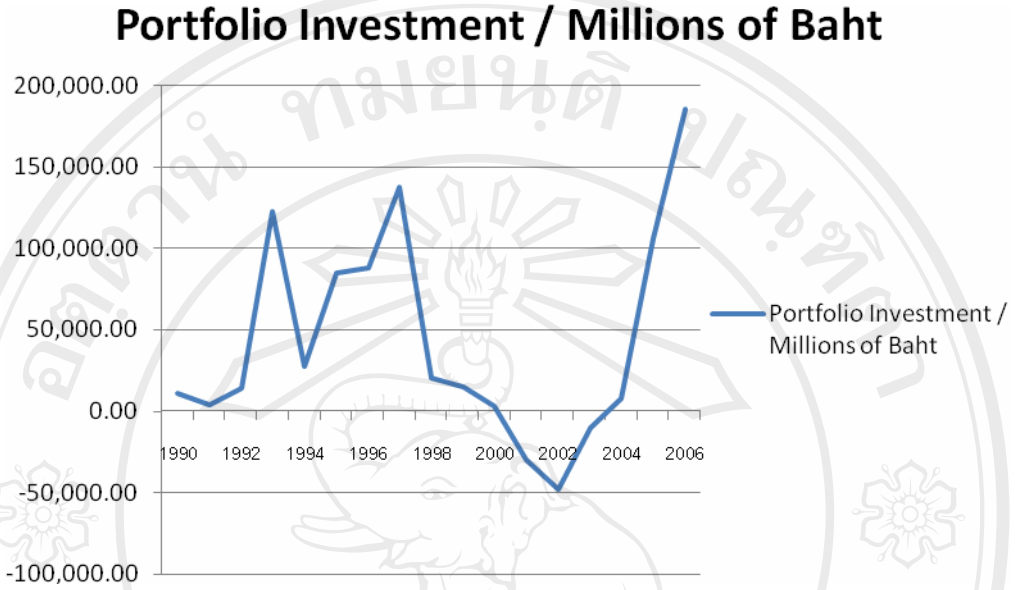

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

จากการที่ประเทศไทยมีนโยบายที่ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ ส่งผลให้แต่ละปีมีเงินลงทุนหลั่งไหลเข้ามาในประเทศเป็นจำนวนมาก ซึ่งการไหลเข้าของเงินทุนเหล่านี้ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจของไทยทั้งทางดีและทางลบ กล่าวคือ ถ้ามีเงินลงทุนเข้ามาในปริมาณที่พอดีมีการจัดการที่ดีก็จะช่วยส่งเสริมระบบเศรษฐกิจให้ดีขึ้น แต่ถ้ามีเงินลงทุนเข้ามามากเกินไปก็อาจทำให้เกิดภาวะฟองสบู่และปัญหาทางเศรษฐกิจได้ เหมือนดังปี พ.ศ. 2540 ซึ่งการเข้าไหลออกของเงินทุนเหล่านี้ส่งผลต่อ อุปสงค์และอุปทานของตลาดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศโดยตรง ดังนั้นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการไหลเข้าออกของทุนและอัตราแลกเปลี่ยนจึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจและน่าทำการศึกษา โดยการศึกษาการเคลื่อนไหวของการไหลเข้าออกของทุน จะดูที่บัญชีทุนเคลื่อนย้ายโดยตรง

โดยบัญชีทุนเคลื่อนย้าย (Capital and Financial Accounts) ประกอบด้วย 1. เงินลงทุนโดยตรง (Direct Investment) คือ รายการลงทุนที่มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนเข้า ไปยังประเทศใดประเทศหนึ่ง โดยมีเจตนาเพื่อการครอบครองและบริหารกิจการใน ระยะยาวซึ่งสามารถทำได้ทั้งในรูปของการเข้าควบรวมและครอบงำกิจการ (Merger & Acquisition : M&A) ที่เปิดดำเนินการอยู่แล้ว หรือการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI) ซึ่งจะต้องมีการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร เช่น การซื้อที่ดิน การสร้างโรงงาน และการนำเข้าเครื่องจักร เป็นต้น 2.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

เงินลงทุนในหลักทรัพย์ (Portfolio Investment) คือการลงทุนในตราสารทุนและตราสารหนี้ โดยมีระยะเวลาของการลงทุนได้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว อีกทั้งอาจเป็นการลงทุนในหลักทรัพย์ทั้งของรัฐบาลหรือเอกชนก็ได้ 3. เงินลงทุนประเภทอื่นๆ (Other Investment) คือ รายการสินเชื่อทางการค้า เงินกู้ยืม และบัญชีเงินฝากระหว่างประเทศทั้งของภาครัฐและเอกชน

รูปที่ 1.8 ปริมาณทุนเคลื่อนย้ายโดยรวมทั้งหมดของภาคเอกชนในประเทศไทย

(หน่วย: ล้านบาท)

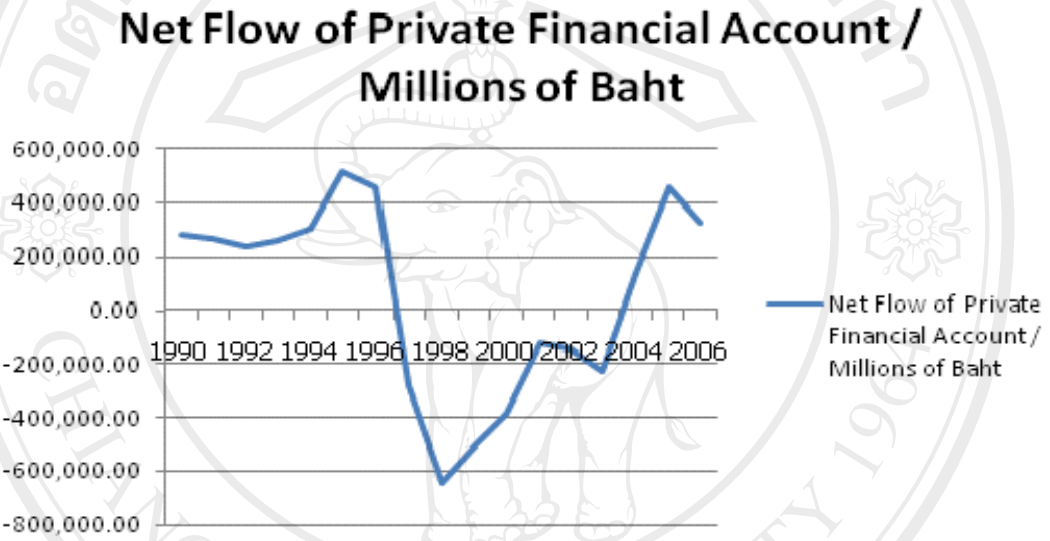

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 เป็นต้นมา ประเทศไทยมีนโยบายเปิดเสรีทางการเงิน โดยการผ่อนคลายระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ทางด้านการปริวรรตเงินตราลงไปมาก ตลอดจนอนุญาตให้สถาบันการเงินหลายแห่งสามารถประกอบกิจการวิเทศธนกิจ (Bangkok International Banking Facilities : BIBFs) ได้ด้วยเหตุดังกล่าว จึงเกิดการไหลของเงินทุนจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก จนทำให้บัญชีทุนเคลื่อนย้ายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 ถึง พ.ศ. 2539 มีภาวะเกินดุลมาโดยตลอด ทุนเคลื่อนย้ายที่เกินดุลนี้ จึงสามารถนำไปชดเชยกับการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดได้ และยังส่งผลให้ดุลการชำระเงินของประเทศมีการเกินดุลมาโดยตลอด จึงดูเสมือนว่าประเทศไทยมีฐานะทางการเงินดี เนื่องจากปริมาณทุนสำรองระหว่างประเทศเพิ่มสูงขึ้นทุกปี

อย่างไรก็ตาม การเกินดุลในบัญชีทุนเคลื่อนย้ายสุทธิของประเทศไทย ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมานั้น กลับมิได้ส่งผลดีต่อประเทศมากเท่าที่ควร เนื่องจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. เงินทุนส่วนใหญ่ที่ไหลเข้าสู่ประเทศไทยนั้น อยู่ในรูปเงินกู้ระยะสั้นจากต่างประเทศ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปี พ.ศ. 2538 มีเงินกู้จากต่างประเทศสุทธิเป็นจำนวนสูงถึง 391,288 ล้านบาท โดยเงินกู้เหล่านี้ ได้ก่อให้เกิดภาระผูกพันในเรื่องการจ่ายคืนเงินต้นและดอกเบี้ยเป็นจำนวนมากเช่นกัน (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในบัญชีรายได้ในดุลบัญชีเดินสะพัด-รายได้ส่งกลับจากหนี้สิน)

2. เงินลงทุนในหลักทรัพย์ (Portfolio Investment) ที่มีจำนวนสูงขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ได้ช่วยสร้างความมั่นคงให้กับระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างถาวร เนื่องจากเงินทุนในส่วนนี้เป็นเงินทุนที่มีการไหลเข้ามาในระยะสั้น เพื่อการเก็งกำไร ในช่วงที่บรรยากาศการลงทุนในประเทศเอื้ออำนวย เงินทุนส่วนนี้ก็จะไหลเข้ามามาก ในทางตรงกันข้ามเมื่อสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยเริ่มส่งสัญญาณว่ามีปัญหา หรือเมื่อหลังการเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจแล้ว นักลงทุนต่างชาติก็เคลื่อนย้ายเงินทุนส่วนนี้ ออกจากประเทศไทยอย่างรวดเร็ว ดังจะเห็นได้ชัดเจนจากการที่บัญชีทุนเคลื่อนย้ายสุทธิของไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 ถึง พ.ศ. 2546 มียอดติดลบสูงถึงปีละหลายแสนล้านบาท เนื่องจากนักลงทุนต่างชาติได้เคลื่อนย้ายเงินทุนของตนออกนอกประเทศไทย

3. เงินลงทุนโดยตรง (Direct Investment) เป็นเงินลงทุนจากต่างชาติที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว เนื่องจากเป็นเงินทุนที่ชาวต่างประเทศนำมาลงทุนสร้างโรงงาน สั่งซื้อวัตถุดิบ นำเข้าเครื่องจักร ฯลฯ ซึ่งจะก่อให้เกิดการผลิต การจ้างงาน การวิจัยพัฒนา และการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่ประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงที่ประเทศไทยพยายามพัฒนาตัวเอง ไปเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (Newly Industrialized Countries: NICs) อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่าบัญชีทุนเคลื่อนย้ายสุทธิในช่วงหลายปีที่ผ่านมานั้น กลับมีสัดส่วนของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างชาติไม่สูงนัก เมื่อเปรียบกับเงินทุนทั้งหมดที่เคลื่อนย้ายเข้ามาในประเทศไทย จวบจนหลังปี พ.ศ. 2540 เงินลงทุนโดยตรงจึงมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

จากรูปที่ 1.6 จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะหลังจากการลอยตัวค่าเงินบาทปี ค.ศ. 1997 ซึ่งทำให้ค่าเงินบาทอ่อนลง ยิ่งทำให้มีต่างชาติเข้ามาลงทุนมากขึ้น เหตุเพราะเงินตราต่างประเทศที่นำมาลงทุนเมื่อแลกเป็นเงินบาทแล้วมีปริมาณมากขึ้น อีกทั้งการเข้ามาตั้งอุตสาหกรรมผลิตสินค้าเพื่อส่งออกในประเทศไทยยิ่งมีความได้เปรียบจากค่าเงินบาทที่อ่อนลงมา ทำให้สินค้าที่ผลิตในประเทศไทยเพื่อส่งออก มีราคาต่ำลงในสายตาต่างประเทศ ส่วนในรูปที่ 1.4 และ 1.5 นั้น แสดงให้เห็นว่าหลังจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

และการลอยตัวค่าเงินบาทในปี ค.ศ. 1997 การลงทุนในหลักทรัพย์ และปริมาณทุนเคลื่อนย้ายของภาคเอกชนในประเทศไทย ลดลงอย่างมากจนถึงขั้นติดลบ เนื่องจากหลังจากลอยตัวค่าเงินแล้วมีผลทำให้หนี้ต่างประเทศของกิจการในประเทศไทยมีปริมาณสูงขึ้นเกือบเท่าตัวจากค่าเงินที่ลดลงอย่างมาก ทำให้หลายกิจการต้องล้มละลาย ส่งผลโดยตรงถึงสภาพการลงทุนที่ติดลบที่แสดงในรูปดังกล่าว

ด้วยเหตุผลต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นที่มาของการศึกษาครั้งนี้ โดยการศึกษานี้จะดูปัจจัยที่มีผลต่อความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งได้แก่ ความผันผวนของอัตราเงินเฟ้อ ความผันผวนของอัตราดอกเบี้ย ความผันผวนของอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ และความผันผวนของอุปทานทางการเงิน อีกทั้งจะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการไหลเข้าออกและความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนด้วย ซึ่งแน่นอนที่สุดว่า คำตอบที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งยวดต่อการค้าการลงทุนระหว่างประเทศของประเทศไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์ดังนี้ของการศึกษามีดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนในประเทศในภูมิภาคเอเชียที่สำคัญ ได้แก่ ไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้

2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผันผวนอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศในภูมิภาคเอเชียที่สำคัญ ซึ่งได้แก่ ความผันผวนของอัตราเงินเฟ้อ ความผันผวนของอัตราดอกเบี้ย ความผันผวนของอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ และความผันผวนของอุปทานของเงิน

3. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน และการไหลเข้าออกของทุนของประเทศในภูมิภาคเอเชียที่สำคัญ

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้เข้าใจและทราบถึงอิทธิพลของปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศในภูมิภาคเอเชียที่สำคัญ

2. ทำให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างการไหลเข้าออกของทุนกับความผันผวนของ อัตราแลกเปลี่ยนของประเทศในภูมิภาคเอเชียที่สำคัญว่าสัมพันธ์กันในทิศทางใด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

3. ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินหรือวางแนวนโยบายของประเทศ เพื่อลดความเสี่ยงอันเกิดจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็นสองส่วน โดยในส่วนแรกเป็นวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งได้แก่ ความผันผวนของอัตราเงินเฟ้อ ความผันผวนของอัตราดอกเบี้ย ความผันผวนของอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ และความผันผวนอุปทานของเงิน และในส่วนที่สองเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน และการไหลเข้าออกของทุน โดยที่ทั้งสองส่วนจะนำเทคนิควิธีแบบ GARCH มาใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ วิธีแบบ GARCH(1,1) , TARCH และ E-GARCH โดยวิเคราะห์ประเทศในภูมิภาคเอเชียที่สำคัญ ได้แก่ ไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้ข้อมูลอนุกรมเวลา (Time Series data) รายเดือนตั้งแต่ เดือนมกราคม ปี พ.ศ. 2540 ถึงเดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2549 เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาที่มีการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ (Financial Crisis) และเป็นช่วงที่แต่ละประเทศทำการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบทางการเงิน และฟื้นตัวจากวิกฤตเศรษฐกิจ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved